

Живана и Живану заменио Индијац

Станоје Симић и Василика Младеновић, на чијим су телима студенти Медицинског факултета 18 година изучавали анатомију, сахрањени уз све православне обичаје, а у учоници их „заменио“ нови, пластифициран леш, за који је плаћено чак 50.000 евра

Две читуље које је крајем прошле недеље дао овдашњи Медицински факултет, објављене у појединим дневним новинама, многима су привукле пажњу. Наиме, овај факултет се, уз све почасти, опростио од Станоја Симића и Василике Младеновић, који су сахрањени, у две закупљене гробнице на Бозману, по свим православним обичајима, а опелу је присуствовало педесетак студената и професора Медицинског факултета.

То и не би било толико неуобичајено да Станоје није преминуо још

тешко закључити да су обоје били пацијенти Специјалне психијатријске болнице.

Не зна се да ли су своја тела заштитили медицини, као ни да су имали рођаке.

Зна се само да нико није био заинтересован да преузме њихова тела и да их сахрани. Стога се може само претпоставити да нису имали близку родбину, а зна се и да нису никада били у браку. То су сви подаци који су доступни о њиховом животу.

Лекар не сме да има такав став. Зато је веома важно да се студенти већ на првој години сусретну са лешом, објашњава проф др Небојша Арсенијевић, декан Медицинског факултета.

Он каже да се анатомија људског тела најлакше учи управо у пракси, када студенти могу да виде оно што уче из књига.

- То је неопходна основа да једног дана постану врхунски стручњаци и практичари у свом раду. Дуго смо се двоумили како да наставу анато-

СТАНОЈА И ВАСИЛИКУ МЕДИЦИНСКИ ФАКУЛТЕТ САХРАНИО је УЗ СВЕ ПРАВОСЛАВНЕ ОБИЧАЈЕ

1986. године, а Василика три године раније.

Објашњење је у читуљама, у којима се каже да су њих двоје „заштитањем својих тела омогућили да 18 генерација студената стекне знање из анатомије људског тела, као неопходне основе да једног дана постану врхунски стручњаци и практичари у свом раду“.

Дакле, реч је о лешевима на којима су студенти медицине годинама учили анатомију. Овај пар када је стигао на Медицински факултет назван је Мица и Лаза, па баба и деда и, на крају, добили су надимак по коме их генерације студената памте - Живан и Живана.

Ко су били Станоје и Василика

Станоје Симић рођен је 1934. године у селу Мочковац поред Трстеника. Преминуо је 1986. у општини Горња Топоница код Ниша. Василика је рођена 1922. године у селу Моклиште код Беле Паланке и такође је умрла у Горњој Топоници. Није

Посредством Центра за социјални рад додељени су Анатомском институту у Нишу. Тај институт је њихова тела држало у базену са формалином, а 1989. године Медицинском факултету у Каргујевцу додељени су као учили.

- Генерације студената медицине учили су се на тим телима. Последњих година није извођена настава на њима, већ су више служили да се студенти упознају са лешом. То је саставни део „посла“ сваког лекара.

Нико не спори да је ученио велику услугу науци измисливши технику импрегнације ткива специјалним полимером који се сада производи у Хайделберг. Међутим, он је пожељeo да изум подели са читавим светом, те је организовао изложбу у Берлину, Келну, Базелу, Бриселу и Јапану. Спектакл

је видело око осам милиона људи, тако да је она постала најуспешнија изложба свих времена, али је уједно и шокирао свет и изазао буру протеста.

Заговорници изложбе не

гирали су сензационалистички и финансиски аспект фон Хагенсовог предузећа, потежују сликаре од Леонарда, преко Рембранта до Фрагонара, и објашњавају да се доктор бори како за „анатомску уметност“, тако и за уношење науке међу обичне људе.

Већина лекара и научника

сматра да је изложба „Свет тела“ у супротности са лекарском етикетом. Осуђа је

стигла и од цркве, а Гинтер Грас, чувени писац, назива

је фон Хагенса „новим доктором Менгелем“.

Њихова тела замениле су најновија технологија из иностранства. Ново тело већ је стигло на Медицински факултет, а ускоро ће почети да се користи у настави.

Реч је о правом људском телу који је методом пла-

стикације у потпуности препарирano.

Ову технику усавршио је познати немачки доктор Гинтер фон Ха-

генс. Његова метода очувања лешева у савршеном стању састоји се од замењивања воде у ткиву силиконима. Препарирани лешеви не само што имају савршено природан изглед него су чврсти, суви и без мириза.

Он је усавршио ову методу пре двадесетак година и она се састоји од потапања леша у формол, а потом у ацетон ради губљења воде. Масти се расправљају у топлом ацетону, а онда се приступа пуњењу ткива силиконима. Тело се ставља у вакуум где у току неколико недеља ацетон испарава, а на његово место улази силикон. Потом се тело вади из контejнера и даје му се неопходна поза, да би се на крају све заштитило посебним лаковима. Да би се пластифицирао један људски леш, неопходно је око хиљаду часова рада.

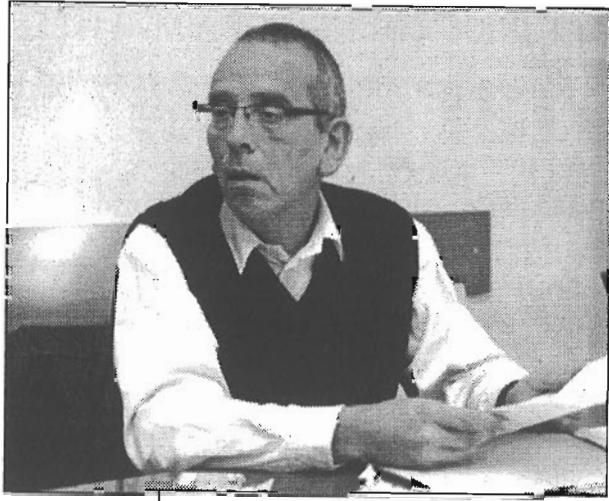
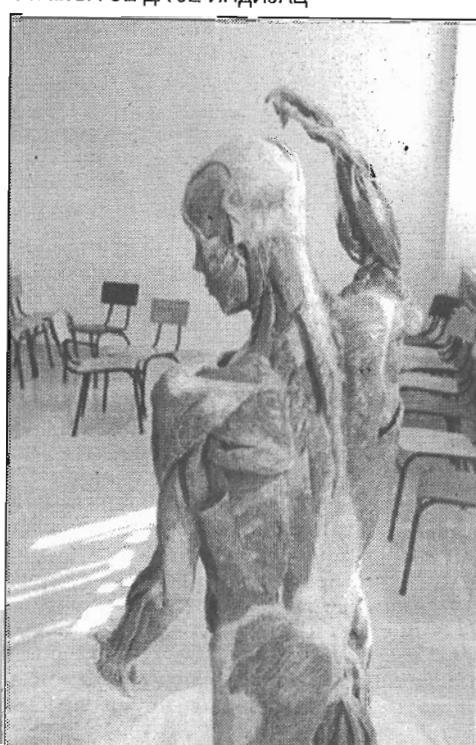
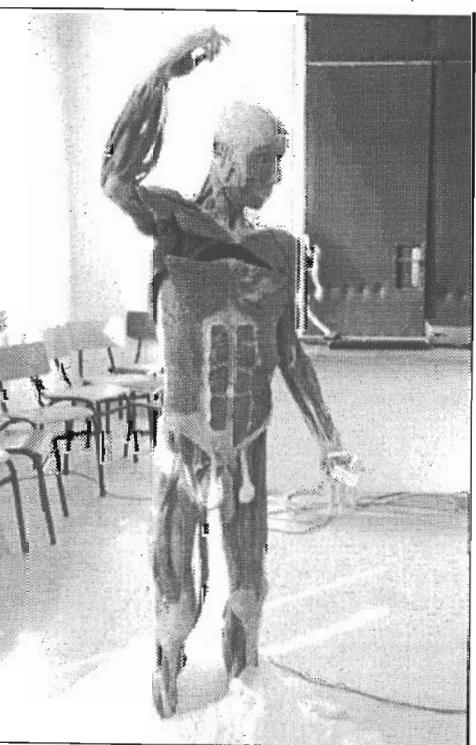
- Тело је приређено тако да се виде сви органи, што је веома битно у настави. Јасно се види структура мишића, нерава, крвних судова, унутрашњих органа. Прошли смо веома компликовану процедуру да би набавили овај модел - само припреме су трајале шест месеци. Иначе, плаћен је 49 хиљада евра, без царине и дажбина. У овом тренутку ми смо једини факултет у југоисточној Европи који има овакав модел, прича декан Медицинског факултета.

Иначе, идентитет новог леша није познат. Реч је о мушкарцу, а претпоставља се да је Индијац. О његовом животу ништа се не зна.

„Човек је висок док је жив, а кад умре онда је дугачак“, добро је позната реченица из „Маратонаца“. Зато ћемо рећи да нови модел није дугачак. Он ће у учоници за анатомију заменити покојне Василику Младеновић и Станоја Симића.

- Модел је смештен у вежбаоницу за анатомију и на њему је све веродостојно, осим очију. Кости лобање су делимично изрезане и кроз опну се види мозак. Кроз рез на грудима може да се види део плућа. Планирамо да ову просторију обновирамо и од ње направимо мали амфитеатар за 12 студената, како би се настава што лакше одвијала и како би сваки студент био у прилици да се детаљно упозна са анатомијом, објашњава Арсенијевић.

ПРАВО ЉУДСКО ТЕЛО ПРЕПАРИРАНО МЕТОДОМ ПЛАСТИКАЦИЈЕ:
НОВИ ЛЕШ ЗА ВЕЖБЕ, ПРЕПОСТАВЉА СЕ ДА ЈЕ ИНДИЈАЦ

Проф. др Небојша Арсенијевић:
Многи смрт сматрају изненадним догађајем, међутим, лекар не сме да има такав сатв. Зато је веома важно да се студенти већ на првој години сусретну са лешом.

У пакету са овим моделом Медицински факултет је добио и препарирани зглоб и поједине унутрашње оргane.

Иначе, идентитет новог леша није познат. Реч је о мушкарцу, а претпоставља се да је Индијац. О његовом животу ништа се не зна.

„Човек је висок док је жив, а кад умре онда је дугачак“, добро је позната реченица из „Маратонаца“. Зато ћемо рећи да нови модел није дугачак. Он ће у учоници за анатомију заменити покојне Василику Младеновић и Станоја Симића.

- Модел је смештен у вежбаоницу за анатомију и на њему је све веродостојно, осим очију. Кости лобање су делимично изрезане и кроз опну се види мозак. Кроз рез на грудима може да се види део плућа. Планирамо да ову просторију обновирамо и од ње направимо мали амфитеатар за 12 студената, како би се настава што лакше одвијала и како би сваки студент био у прилици да се детаљно упозна са анатомијом, објашњава Арсенијевић.

Нови модел за сада нема име, само ознаку ГП 009. Али, сигурно је да ће му да се студенти убрзо дати.

Мирољуб ЧЕР